

Aan de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
de heer dr. A. Klink
Postbus 20350
2500 EJ DEN HAAG

Newtonlaan 1-41
3584 BX Utrecht
Postbus 3017
3502 GA Utrecht
T 030 296 81 11
F 030 296 82 96
E info@nza.nl
I www.nza.nl

Behandeld door
J.W. van Manen

Telefoonnummer
030 296 81 71

E-mailadres
jmanen@nza.nl

Kenmerk
JMAN/HHEA/2009/052

Onderwerp
Advies over aanpassing van de Beleidsregel overgangsregime kapitaallasten

Datum
2 september 2009

Mijnheer de Minister,

Met uw brief van 12 mei 2009 (kenmerk CZ/TSZ-2926235) hebt u de Nederlandse Zorgautoriteit (NZa) verzocht om de zogenoemde 'hardheidsclausule' die is opgenomen in de Beleidsregel overgangsregime kapitaallasten (CI-1085) (hierna: overgangsregeling) nader te concretiseren. Daarbij zou moeten worden vastgesteld welke criteria bepalen of een instelling in aanmerking komt voor toepassing van de hardheidsclausule en welke maatregelen de NZa bij toepassing van de hardheidsclausule zal nemen. De achtergrond van uw vraag was de onduidelijkheid die bij veldpartijen is gerezen over de vergoeding van de kapitaallasten en de belemmeringen voor de prijsonderhandelingen.

Met deze brief wil de NZa u adviseren over een nadere invulling van de overgangsregeling. De NZa concludeert dat de huidige overgangsregeling dient te worden aangepast en aangevuld met concrete criteria en maatregelen voor een tweetal specifieke problemen, te weten het boekwaardeprobleem en exploitatietekorten na ingebruikname van de nieuwbouw. Op deze twee specifieke punten gaan wij in het vervolg van deze brief nader in.

De NZa is van mening dat het oplossen van deze problemen niet kan plaatsvinden via een concretisering van de in de beleidsregel opgenomen hardheidsclausule. De toepassing van die hardheidsclausule is, in overeenstemming met algemene juridische principes, beperkt tot situaties waarin de onverkorte toepassing van de beleidsregel voor een instelling gevolgen zou hebben die wegens bijzondere – niet in de beleidsregel voorziene – omstandigheden onevenredig zou zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen. De problemen met betrekking tot de boekwaarde en de exploitatietekorten na ingebruikname van nieuwbouw zijn echter algemeen van aard c.q. niet te relateren aan bijzondere, onvoorziene omstandigheden die zich voordoen bij slechts één of enkele instellingen. Deze problematiek valt daarom buiten het bereik van de hardheidsclausule. Bovendien leidt het gebruik

van de term 'hardheidsclausule' in een beleidsregel tot verwarring. Immers, als bestuursorgaan heeft de NZa reeds de mogelijkheid om van haar beleidsregels af te wijken in het kader van de inherente afwijkingsbevoegdheid op grond van de Algemene wet bestuursrecht. De NZa concludeert dan ook dat de genoemde problematiek een generieke oplossing vergt, die tot uitdrukking moet komen in de overgangsregeling zelf. De NZa adviseert daarom de overgangsregeling aan te passen en aan te vullen met concrete criteria en maatregelen.

Kenmerk

JMAN/HHEA/2009/052

Pagina

2 van 9

Bij het zoeken naar oplossingsmogelijkheden voor beide categorieën problemen is nadrukkelijk gekeken naar de mogelijkheid om de kosten van een oplossing te beperken, dan wel deze kosten zodanig in de tijd gezien te temporiseren dat deze in de pas blijven met de beschikbare budgettaire kaders. Daarnaast wil de NZa de werkingssfeer van de aanvullingen op de overgangsregeling begrenzen door deze nadrukkelijk te zien als een uitfasering van het bouwregime en de budgettering/nacalculatie systematiek. Deze oplossingen ziet de NZa als noodzakelijke voorwaarde om de prestatiebekostiging volgens het beoogde tijdpad vorm te geven.

In het vervolg van dit advies gaan wij op de volgende onderwerpen in:

- doelstelling en achtergrond van de overgangsregeling;
- het boekwaarde probleem;
- exploitatieproblemen na ingebruikname nieuwbouw;
- begrenzing werkingssfeer maatregelen;
- budgettair beslag en financiering van de voorgestelde systematiek;
- relatie met voorgenomen invoering prestatiebekostiging medisch specialistische zorg;
- vervolgstappen overgangsregeling;
- rentevergoeding.

Doelstelling en achtergrond van de overgangsregeling

De NZa heeft de overgangsregeling vastgesteld naar aanleiding van het advies van de Commissie nadeelcompensatie ziekenhuizen ('Commissie Havermans'). Deze commissie is door de Minister ingesteld in het voorjaar van 2008 met als opdracht een advies uit te brengen over het toekennen van nadeelcompensatie in het kader van het buiten werking stellen van het bouwregime en het afschaffen van de budgettering. Zoals bekend is het bouwregime m.i.v. 2008 voor de intramurale curatieve zorg¹ buiten werking gesteld en zijn de kapitaallasten eveneens in 2008 gedeeltelijk naar het B segment overgeheveld waar geen nacalculatie of budgetgarantie meer van toepassing is.

De Commissie Havermans heeft op 30 september 2008 zijn advies uitgebracht. Belangrijke elementen daarin waren een overgangsregeling, met een gefaseerde toename van risico voor iedere uitbreiding van het B segment, een hardheidsclausule gevolgd door de mogelijkheid van nadeelcompensatie op het moment dat besluiten over de herziening van het vergoedingsstelsel voor kapitaallasten onherroepelijk zijn

¹ Dit betreft algemene en categorale ziekenhuizen, UMC's en GGZ instellingen voorzover deze (intramurale) Zvw zorg leveren. Voor categorale instellingen en GGZ aanbieders is nog geen sprake van een B segment met vrije prijzen, er is daar nog sprake van (volledige) budgettering.

geworden. Tevens adviseerde de commissie om een oplossing te bieden voor de afwaardering van immateriële activa.

Kenmerk
JMAN/HHEA/2009/052

Pagina
3 van 9

De NZa heeft vervolgens een overgangsregeling opgesteld die een gefaseerde afbouw van de nacalculatie regelt, waarbij voor iedere uitbreiding van het B segment geldt dat die in het eerste jaar van de uitbreiding nog voor 75% wordt nagecalculeerd, vervolgens voor 50%, 25%. In het vierde jaar is het dan volledig risicodragend geworden. Daarnaast is een regeling voor de immateriële activa opgenomen. Deze komt er kort gezegd op neer dat voor het deel van de immateriële activa dat werkelijk aan het B segment wordt toegerekend (in het 1^e jaar dus 25% van de aan het B segment toe te rekenen kapitaallasten) een versnelde afschrijving over 3 jaar wordt toegestaan ten laste van het budget in het A segment. Er is dus sprake van een dubbele fasering.

Het doel van de hele regeling is om instellingen gedurende de aanloop naar volledige prestatiebekostiging geleidelijk meer risico te laten lopen over hun vastgoedinvesteringen. Op deze wijze beoogt de regeling voor aanbieders en voor kredietverschaffers voldoende zekerheden te bieden zodat de financiering van activa niet in het geding komt.

Het boekwaardeprobleem

Het boekwaardeprobleem ontstaat in feite in de volgende situaties:

- Nieuwbouw voordat de oorspronkelijke afschrijvingstermijn volledig is verstreken.
- Afschaffen van de budgettering zodat de gegarandeerde vergoeding wegvalt.

Er zijn dan twee categorieën activa te onderscheiden waarvoor een boekwaarde probleem resteert:

- Immateriële activa die nog niet volledig zijn afgeschreven (denk aan spookgebouwen, sloopkosten van oude gebouwen, kosten voor verwijdering asbest, planningskosten voor nieuwbouw).
- Materiële activa die minder waard zijn dan waarvoor ze in de boeken staan en waarvan de nieuwe regels voor de jaarverslaglegging (per 1 januari 2009) voorschrijven dat de balans wordt gecorrigeerd voor deze waardevermindering.

De huidige overgangsregeling voorziet erin dat er gedurende een periode van drie jaar na overheveling naar het B-segment nog gedeeltelijke nacalculatie plaatsvindt van de kapitaallasten die aan het B-segment worden toegerekend. Zolang de budgettering van het A segment wordt voortgezet vermindert dus ook de omvang van het boekwaarde probleem.

Specifiek voor de immateriële activa (IVA) geldt dat indien deze na de overgangsperiode van drie jaar nog niet volledig zijn afgeschreven, het restant over eenzelfde periode van drie jaar (d.w.z. na de beëindiging van de budgettering) wordt afgeschreven. Het IVA-probleem is dus na die drie jaar volledig opgelost. Daarmee biedt de bestaande overgangsregeling instellingen volledige compensatie voor de IVA. Op dit punt behoeft de bestaande regeling dan ook geen aanpassing.

Voor de materiële activa geldt dat de zorginstelling gedurende drie jaar nog een deel van de afschrijvingen ontvangt via de overgangsregeling. Bij volledig afschaffen van het budget en beëindigen van de overgangsregeling kan nog een boekwaarde(probleem) resteren dat niet meer gedekt wordt door de inkomsten.

Kenmerk
JMAN/HHEA/2009/052

Pagina
4 van 9

De NZa is van mening dat de boekwaarde problemen oplossing behoeven aangezien ze een knelpunt inhouden voor de overgang naar prestatiebekostiging en adviseert u om daarvoor de volgende lijn te hanteren. Zoals opgemerkt wordt voor de IVA al een regeling getroffen binnen het kader van de bestaande overgangsregeling. Die oplossing is geheel in lijn met het advies van de Cie. Havermans. Wanneer de budgettering wordt afgeschaft, dient er voor de dan resterende en volgens de regeling te vergoeden immateriële activa een vergoeding te worden geboden. Het verdient de voorkeur om die vergoeding rechtstreeks ten laste van het vereveningsfonds van de Zvw te brengen. Hiervoor is wellicht een wetswijziging nodig, maar de NZa heeft begrepen dat dit in voorbereiding is met het oog op de voorgenomen aanpassingen in de structurele bekostiging van medisch specialistische zorg. Bij de vergoeding kan worden aangesloten bij de thans in de regeling opgenomen fasering van 3 jaar. Indien daarvoor aanleiding bestaat kan de termijn ook langer worden gekozen. Essentieel is echter dat de vergoeding op individueel niveau aan de instelling wordt gegarandeerd.

Voor het boekwaardeprobleem van de materiele activa adviseert de NZa om eenzelfde lijn te kiezen. Dat wil zeggen dat op het moment van beëindigen van de budgettering, ex ante op basis van nader vast te stellen uitgangspunten de omvang van het boekwaarde probleem normatief bij de instelling wordt vastgesteld en dat daarvoor een gegarandeerde vergoeding wordt geboden. De periode waarover die vergoeding daadwerkelijk wordt uitbetaald kan nader worden vastgesteld. Ook in deze situaties is de NZa van mening dat gedurende de periode van budgettering (i.e. tot 2011) geen boekwaardeprobleem hoeft te ontstaan, mits voorzien is in een regeling die na afloop van de budgettering een vergoeding garandeert.

Voor de volledigheid merkt de NZa op dat handhaven van het systeem van budgettering en nacalculatie in beginsel ook een oplossing biedt voor zowel het boekwaardeprobleem als het hierna te beschrijven exploitatieprobleem. Dat impliceert echter dat de overstap naar prestatiebekostiging met integrale tarieven niet wordt gemaakt. Op korte termijn zou dat een oplossing zijn. Echter, op langere termijn is er geen mogelijkheid om de omvang van de investeringen te reguleren. Er is immers geen sprake meer van een bouwregime dat de investeringsomvang reguleert. Vasthouden aan nacalculatie zonder een vorm van bouwregulering heeft risico's voor de uitgavenbeheersing. Opnieuw invoeren van een bouwregime in combinatie met nacalculatie en budgettering betekent dat gedeeltelijk een stap terug wordt gezet naar centrale aanbodregulering. Het uitstellen van de overstap naar prestatiebekostiging met integrale tarieven zou betekenen dat de daarmee beoogde beleidsdoelstellingen niet worden gerealiseerd. Dit is een disproportionele oplossing van de in dit advies beschreven problematiek, met name omdat (zoals blijkt uit dit advies) andere adequate oplossingen voorhanden zijn.

Exploitatieproblemen na ingebruikneming nieuwbouw

Het gaat hierbij om materiële activa waarvan de exploitatiekosten (rente en afschrijvingen) substantieel boven het marktgemiddelde liggen. Dit doet zich vooral voor bij nieuwbouw die nog onder het vergunningstelsel is of binnenkort wordt gerealiseerd en waarvan de instelling de kosten vrijwel niet meer kan beïnvloeden. Ook bij relatief voordelige nieuwbouw zullen exploitatiekosten vrijwel altijd tijdelijk boven het gemiddelde prijsniveau liggen.

Onder het systeem van nacalculatie was de vergoeding gedurende de gehele looptijd gelijk aan de kosten van rente en afschrijving. Bij een model van landelijk gemiddelde tarieven (gereguleerd en vrij onderhandelbaar) zal zich een situatie voordoen waarbij gedurende een aantal jaren de tariefopbrengst de kosten niet volledig dekt; na verloop van tijd (met name wanneer de financieringslasten afnemen) zal een omslagpunt worden bereikt.

Bij het exploitatieprobleem in nieuwbouwsituaties zijn nu bij de overgang naar het nieuwe bekostigingsstelsel twee aspecten relevant:

- Instellingen beschikken meestal niet over voldoende eigen vermogen om meerdere jaren verliezen te absorberen dan wel gefinancierd te krijgen.
- In de situaties waar recent dan wel in de komende paar jaar sprake is van ingebruikname van nieuwbouw, zijn de bouwplannen opgesteld tegen de achtergrond van het oude vergoedingenregime. De bouwplannen zijn nog beoordeeld door het bouwcollege en zijn goedgekeurd. Instellingen hebben geen reële mogelijkheden meer om de bouwkosten te beïnvloeden en het stopzetten van de bouw dan wel het integraal herzien van de bouw en aanpassen van het investering- en financieringsplan leidt veelal eveneens tot aanzienlijke kosten.

Het ligt naar de mening van de NZa in de rede om in die situaties, indien de reguliere gefaseerde afbouw van de nacalculatie onvoldoende soelaas biedt, een oplossing aan te reiken om te voorkomen dat de desbetreffende instellingen in financiële problemen komen.

Wij merken nadrukkelijk op dat een oplossing alleen ziet op investeringen die zijn goedgekeurd onder het vergunningstelsel van de WTZi en die worden of zijn uitgevoerd volgens de goedgekeurde bouwplannen; voor nieuwe (en recentere) initiatieven gaan wij ervan uit dat een instelling bij het ontwikkelen van een bouwplan geacht kan worden in voldoende mate te anticiperen op het gewijzigde vergoedingstelsel.

De NZa ziet een tweetal mogelijkheden om een oplossing te bieden voor de geschetste problematiek:

- Het verlies in de aanlooperperiode kan worden berekend. Hiervoor kan een berekeningsformat worden opgesteld. Het is denkbaar dat daarbij ook wordt gekeken naar de periode na de omslag zodat een toekomstig verwacht voordeel kan worden verdisconteerd. Het aldus berekende bedrag kan over de aanlooperperiode verspreid als aanvullende vergoeding worden uitgekeerd. Die vergoeding kan rechtstreeks ten laste van het Zorgverzekeringsfonds worden

gebracht teneinde ook buiten het reguliere declaratieverkeer van verzekeraars en instellingen te blijven.

- Het is ook mogelijk om het verlies met vreemd vermogen te financieren. Dat vereist echter voldoende eigen vermogen bij de instelling. Dat zal zoals gezegd meestal onvoldoende aanwezig zijn. Door een garantstelling voor aanvullende leningen kan wellicht toch financiering worden aangetrokken waarmee de instelling door de aanlooperperiode heen komt. Die garantstelling zal dan echter waarschijnlijk niet door het Wfz kunnen plaatsvinden², maar zal rechtstreeks door de overheid gegeven moeten worden. Een variant hierop is het door de overheid verstrekken van een achtergestelde rentedragende lening (met uitgestelde rentebetaling). Deze laatste mogelijkheid ligt buiten de bevoegdheden van de NZa en zal door VWS moeten worden uitgewerkt.

Kenmerk
JMAN/HHEA/2009/052

Pagina
6 van 9

Begrenzing van de werkingssfeer van de maatregelen

De NZa merkt op dat de huidige overgangsregeling vooral betrekking heeft op de investeringen en bijbehorende kapitaallasten uit het oude bouwregime van de WTZi.

Omdat echter het afschaffen van het bouwregime en het afschaffen van budgettering/nacalculatie in de tijd gezien niet parallel lopen, doet zich de mogelijkheid voor dat in het gereguleerde budgetdeel in de periode 2008-2011 kosten worden aanvaard van nieuwe investeringsinitiatieven. Hiervoor geldt de overgangsregeling voor zover het de uitfasering van de budgettering/nacalculatie betreft. De oplossingen voor specifieke boekwaardeproblematiek en de exploitatieproblemen die in dit advies worden beschreven hebben echter uitsluitend betrekking op de activa die onder het WTZi bouwregime en de uitloop daarvan tot stand zijn gekomen.

Schematisch:

investerings	Overgangsregeling		
	Uitfaseren nacalculatie	Oplossen boekwaardeproblematiek	Oplossen exploitatieproblematiek
WTZi vergunning (incl. meldingsregeling)	ja	Ja	Ja
Geen WTZi vergunning (vanaf 2008)	ja	Niet van toepassing	Niet van toepassing

De NZa beschikt niet over actuele cijfers over de aantallen instellingen die mogelijk een boekwaarde probleem hebben.

De NZa zal verder op korte termijn een nader onderzoek uitvoeren naar de verwachte omvang van zowel de boekwaarde problematiek als van de verwachte exploitatieproblemen. Voor wat betreft de exploitatieproblemen merkt de NZa op dat dit noodzakelijkerwijs om een inschatting zal gaan. Immers, de hoogte van de exploitatieschade is

² Het Wfz stelt ook eisen aan een minimum omvang van het eigen vermogen

mede afhankelijk van de toekomstige vergoedingen na het beëindigen van de budgettering.

Kenmerk
JMAN/HHEA/2009/052

Budgettaire beslag en financiering van de voorgestelde systematiek

Pagina
7 van 9

De NZa is zich er van bewust dat de in de voorgaande passages beschreven systematiek macrokosten met zich meebrengt. Hier zijn echter enkele kanttekeningen bij te plaatsen.

Allereerst zorgt de beperking tot activa die onder het WTZi vergunningenstelsel zijn gerealiseerd, ervoor dat in de pas wordt gelopen met de ramingen die voorheen werden gemaakt ten behoeve van het bouwplafond. Immers, voorheen werd een vergunning voor bouw slechts afgegeven indien een instelling op de bouwprioriteitenlijst was geplaatst en daarbij was ruimte binnen het beschikbare bouwkader een criterium om voor vergunning in aanmerking te komen. Het bezit van een vergunning impliceert dus automatisch dat de exploitatiegevolgen in de uitgavenramingen zijn verdisconteerd.

Op de tweede plaats merkt de NZa op dat er nog sprake is van een aanzienlijk saldo onbenutte trekkingsrechten van ca. € 2,4 miljard. Volgens de gangbare ramingmethodiek werden hiervoor ook de exploitatielasten van het geraamde gebruik van de trekkingsrechten in de budgettaire kaders meegenomen.

Op de derde plaats zijn er, specifiek voor het boekwaardeprobleem, in het verleden al afschrijvingen geaccepteerd voor deze activa, die op dit moment in de instellingsbudgetten zijn opgenomen. Indien bij wijze van spreken besloten wordt om de periode waarover een gegarandeerde vergoeding wordt geboden, aan te laten sluiten bij de resterende afschrijvingstermijn, ontstaan in feite geen additionele uitgaven ten laste van het budgettaire kader zorg.

Ten aanzien van de exploitatieproblematiek heeft de NZa twee oplossingsrichtingen beschreven. De oplossing via garantstelling of verstrekken van een achtergestelde lening heeft de voorkeur, aangezien dat niet leidt tot ten laste van het BKZ te brengen extra uitgaven.

Financiering

De NZa adviseert verder om de vergoedingen voor de boekwaarde problemen en/of de exploitatieproblemen rechtstreeks ten laste van het Zorgverzekeringsfonds te brengen. Dat heeft het voordeel dat daarmee niet het reguliere verkeer tussen verzekeraars en instellingen met de vergoedingen worden belast. Dit zal nog een wetswijziging vergen, maar wij hebben begrepen dat hiervoor al een wijziging wordt voorbereid. Vooral nog kunnen vergoedingen voor probleemsituaties in het budget in het A segment worden opgenomen.

Het tempo waarin de vergoedingen kunnen worden toegekend zal mede worden bepaald door de totale omvang. De jaarlijkse bedragen kunnen vervolgens worden afgestemd op de beschikbare budgettaire kaders. Naar de mening van de NZa is de garantie op vergoeding essentieel voor de oplossing, de periode waarover de vergoeding wordt toegekend is van secundair belang.

Nadeelcompensatie

Kenmerk
JMAN/HHEA/2009/052

Pagina
8 van 9

Ten aanzien van de financiering van de problemen heeft de NZa eveneens gekeken naar de mogelijkheid om de overgangsregeling niet aan te passen en voor de beschreven problematiek het instrument van de nadeelcompensatie te hanteren. Hiervoor heeft de eerder in deze brief aangehaalde Commissie Havermans al enkele uitgangspunten geformuleerd.

Naar de mening van de NZa heeft een dergelijke keuze een belangrijk nadeel. Immers, het is waarschijnlijk dat instellingen een verzoek zullen indienen bij de NZa voor verhoging van hun budget of tarief. Tegen een besluit van de NZa staat de mogelijkheid van bezwaar en beroep open. Indien in een beroepsprocedure de instelling alsnog in het gelijk zou worden gesteld, zal de NZa gehouden zijn om een vergoeding toe te kennen. Dan ontbreekt echter de mogelijkheid om die vergoeding te bepalen en toe te kennen op de in dit advies beschreven gecontroleerde wijze. Een duidelijke regeling met op voorhand bekende criteria en maatregelen verdient naar de mening van de NZa dan ook de voorkeur.

Relatie met de invoering van prestatiebekostiging medisch specialistische zorg

Vanaf 2005 zijn stappen gezet in de richting van prestatiebekostiging in de medisch specialistische zorg. Vanaf 2008 is deels sprake van 'integrale tarieven' dat wil zeggen dat niet langer sprake is van volledige nacalculatie op de kosten van vastgoed.

De NZa werkt momenteel op uw verzoek een uitvoeringstoets uit over de invoering van volledige prestatiebekostiging per 2011. Deze uitvoeringstoets zal u voor 1 november a.s. worden toegezonden. Bij de invoering van prestatiebekostiging onder de nieuwe productstructuur van het DBC systeem (DOT³) zal een overgangsregeling voor de instellingen met een FB budget in het A segment noodzakelijk zijn. De NZa heeft u hierover al eerder een advies uitgebracht.⁴ De overgangsregeling voor de kapitaallastenvergoeding zal daar onderdeel van uitmaken. De NZa zal dit nader uitwerken in de uitvoeringstoets en de verdere uitwerking van het transitie-model. De NZa sluit niet uit dat de overgangsregeling voor de kapitaallasten wordt aangepast. Bij de verdere uitwerking zal de NZa vooral kijken naar de doorlooptijd van de overgangsregeling en het transitie-model. Uitgangspunt zal echter zijn dat instellingen niet slechter af mogen zijn dan met de huidige regeling.

De NZa is van mening dat de voorstellen in dit advies de voorwaarden waaronder prestatiebekostiging kan worden ingevoerd, helpen te vervullen. Daarbij zijn wij van mening dat de voorgestelde systematiek slechts beperkt interfereert met de beoogde marktwerking. Het gaat hier bovendien om een tijdelijke maatregel die, zoals gezegd, juist beoogt om het systeem van prestatiebekostiging naderbij te brengen en naar behoren te laten functioneren. De voorstellen in dit advies hebben vooral als doel om probleemsituaties bij instellingen te voorkomen en om op voorhand zo veel als mogelijk reguleringszekerheid te bieden.

³ DBC's op weg naar transparantie

⁴ Stabiele transitie naar prestatiebekostiging, 1 december 2008

Vervolgstappen overgangsregeling

Kenmerk
JMAN/HHEA/2009/052

Pagina
9 van 9

De NZa is voornemens om op korte termijn de volgende stappen te ondernemen teneinde tot een aangepaste regeling te komen:

- Uitvoeren onderzoek naar de verwachte omvang van het boekwaardeprobleem en het exploitatieprobleem.
- Aanpassen van de Beleidsregel overgangsregime kapitaallasten in de in dit advies beschreven richting. De NZa zal deze wijziging echter niet vaststellen voordat uw reactie op dit advies is ontvangen. Bovendien moeten enkele van de voorgestelde maatregelen (bijvoorbeeld vergoeding ten laste van het Zorgverzekeringsfonds, eventuele garantstelling) door VWS worden getroffen aangezien zij buiten de bevoegdheden van de NZa liggen. De NZa is echter van mening dat de wijziging nog dit najaar moet worden vastgesteld. De NZa zal nader bezien of terugwerkende kracht naar 1 januari mogelijk is. Materieel zal de aanpassing vooral effect hebben naar de toekomst, vooral na de afschaffing van het budgetsysteem.
- Integreren van de overgangsregeling kapitaallasten in het transitie-model voor de invoering van de prestatiebekostiging. Een eerste aanzet hiervoor wordt opgenomen in de uitvoeringstoets die per 1 november wordt uitgebracht, daarna zal nadere uitwerking plaatsvinden.

Rentevergoeding instellingen

Naast de hiervoor beschreven problematiek van de overgangsregeling, bereiken de NZa signalen dat instellingen problemen ondervinden doordat de in de beleidsregels voor de rentevergoeding opgenomen normatieve rentevergoedingen niet meer in overeenstemming zijn met de rente die door banken in rekening wordt gebracht. In januari van dit jaar heeft de NZa in reactie op de kredietcrisis al een aanpassing van de rentenorm voor langlopend krediet vastgesteld.

De NZa zal een onderzoek uitvoeren naar de korte rente die instellingen moeten betalen en u over de uitkomst van dat onderzoek informeren. Tevens onderzoekt de NZa een mogelijke aanpassing van de beleidsregel om flexibeler leningsvormen mogelijk te maken.

Wij vertrouwen u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd. De NZa is uiteraard gaarne bereid om een nadere toelichting te geven op de in dit advies opgenomen voorstellen.

Hoogachtend,
de Raad van Bestuur van de Nederlandse Zorgautoriteit,

mw. drs. C.C. van Beek MCM
voorzitter a.i.